

Simonsen er ud af en gammel politisk Slægt. I Provisorieaarene var hans Bedstefader, Anders Simonsen, Landstingsmand, valgt i Varde; ogsaa hans Fader var politisk interesseret, og Politik hørte til daglig Kost i hans Hjem. Han var Ungdomsven med Hans Jacob Sørensen og blev af ham draget ind i den offentlige Debat som Taler ved et Møde i Skanderborgkredsen i 1926. Simonsen er gaaet samme Vej i sin Uddannelse, som de fleste andre unge dygtige Landmænd. Det laa i Sagens Natur for ham at ville være Landmand; særlig Husdyrbruget har hans Interesse; men han forstod, at hertil hører i vore Dage ikke blot den praktiske Uddannelse, men ogsaa Skole. Han er Elev fra Skibelund Efterskole, fra Askov og Dalum Landbrugsskole. Ganske naturligt er hans personlige Dannelse og hans Syn paa Tilværelsen blevet stærkt præget af de sydjyske Forhold. Grænsen laa saa nær. Skibelund Efterskole var Grænseskole, Askov saa vist ogsaa i høj Grad; det sønderjyske Spørgsmaal har han haft inde paa Livet fra Ungdommen af. Det er derfor ikke helt tilfældigt, at han blev en af de forholdsvis faa Danske, som nordfra gik over Grænsen og købte sig Ejendom. Det er al Ære værd, og meget vilde være vundet, om mange var fulgt i hans Spor. Paa Askov sluttede han sig særlig til Magister Rosenkjær, den nuværende Afdelingschef ved Statsradiofonien. Paa Dalum var han i Madsen-Mygdals Tid; ogsaa det satte naturligvis sine dybe Spor.

Simonsen føler sig som Landmand og Bonde; han elsker sit Erhverv og trækker Vejret frit og lykkeligt, naar Rigsdagssamlingen slutter, og han kan vende tilbage til sine Marker mellem de levende Hegn ved Haderslev Fjord og Lillebelt. Han har kun siddet to Aar paa Rigsdagen, og det sidste Aars Tid har man ikke

mærket saa meget til ham, som det første. Han gjorde sig som nyvalgt bemærket ved den Voldsomhed, hvormed han angreb L. S.-Manden Valdemar Thomsen og hans Meningsfæller. Sagen drejede sig om Studehandel; forhv. Forsvarsminister Brorson var angrebet for at have misbrugt en Eksporttilladelse. Simonsen fandt dette Angreb ganske uberettiget og gik med usædvanlig Lidenskab i Ilden for

Einar Simonsen, Gaardejer. F. 25/2 1894. Søn af Gaardejer, Kreditforeningsdirektør Simon Simonsen, Skovgaard ved Lunderskov, og Hustru Kirstine Straarup fra Hjarup Vestergaard i Egnen Syd for Kolding. Ejer af Flovtgaard pr. Øsby ved Haderslev Fjord. Folketingsmand fra 22/10 1935 for Venstre i Ribe Amt. Opstillingskreds: Bækkekredsen.

sin ansete Partifælle. Han viste en Uforfærdethed og en Uimponerthed, som er sjælden hos Debutanter; veltalende, dygtigt argumenterende, personlig dristig og paagaaende tog han Kampen op mod Brødrene Thomsen, som ellers ikke gaar af Vejen for den første den bedste, men som havde al deres Snarraadighed behov for ikke en, to, tre at blive slaaet af Marken af Simonsens Køllesving. Han røbede ved den Lejlighed Oprindelighed og Styrke, som kunde forjætte ham betydelig Indflydelse i Politik. Det vil dog være Fremtiden forbeholdt at afgøre, om det bliver til mere end det samme.

Einar Simonsen er en vaagen alsidig interesseret Mand, Formand for sit Sogns Venstreforening og Partiet sikker nok. Han hylder den økonomisk liberale Grundanskuelse, som hans Parti i disse Aar tærer paa, og derud over har han Øje for Nødvendigheden af, at Landbrugets Mænd og Kvinder ikke isolerer sig og danner deres egen Kreds om den gamle Alterild. Skal denne atter naa til at lyse for hele Folket fra Bavnehøjene, er det nødvendigt, at Libe-

ralismen ogsaa bliver Grundloven for Venstrepolitikernes almene Syn paa Sagen, saa de i deres Sind gør Plads til Samarbejde med, hvad der findes i vort Folk af aandelig Frisind og Vilje til at bygge paa de enkelte Menneskers selvstændige Dygtighed og personlige Ansvar. Simonsen lægger som nyvalgt Folketingsmand megen Vægt paa at staa i snæver Rapport til alt, hvad der rører sig i Vælgerbefolkningen. Paa den anden Side føler han det som sin Pligt, hvis han gennem sit Arbejde paa Rigsdagen skulde gøre Erfaringer, der kunde ændre hans Syn paa Sagerne, da aabent at sige Vælgerne Besked herom.